

OPONENTSKÝ POSUDEK na písemnou práci a bakalářskou skladbu Kateřiny Horké

Písemná bakalářská práce Kateřiny Horké nese název *Integrace jazzových prvků ve vlastní kompoziční práci*. Práce je psaná přehledným jazykem, má velmi logickou a věcnou stavbu a v rámci rozsahu bakalářského textu důsledně zpracovává zvolené téma.

Autorka zde demonstruje syntézu vážné a jazzové hudby, nevynechává historický kontext, kde uvádí stěžejní světové i české autory. Součástí práce jsou také rozborů dvou vlastních skladeb, které mají poukázat na jazzové prvky, jimiž autorka obohacuje své komorní a orchestrální kompozice.

V úvodní kapitole, kde je nastíněn stručný historický kontext dané problematiky, bych si dovilil polemizovat s několika, podle mě nepřesnými informacemi. Na str. 2 bych chtěl upozornit na druhý odstavec, kde autorka zasazuje vznik spirituálů, gospelů a ragtime do období po 1. světové válce. Tato informace se mi zdá nepřesná. První světová válka probíhala od roku 1914 - 1918, orpoti první zmínce o ragtime (rok 1885). Do tohoto období (rok 1914) bych také nezařazoval vznik spirituálu a gospelu, jejichž původní datace je mnohem starší.

Na stejné straně v třetím odstavci bych polemizoval nad autorčiným tvrzením: "*Vážná hudba rychle ztrácela své posluchače*". Chápu zde záměr upozornit na velký rozmach populární hudby a jazzu během 20. století, ale podle mého názoru se i ve vážné hudbě během tohoto století děly výrazné progresy, které zase ovlivňovaly žánry populární hudby. Sama autorka zde uvádí možnost polemiky a myslím si, že téma popularity a estetiky jednotlivých hudebních žánrů by mohlo být inspirací pro další diplomní úkol.

Výběr uvedených českých a světových osobností, které se zabývaly syntézou výše zmíněných žánrů, považuji v tomto textu za logický a zdařilý. Chtěl bych jen upozornit na oblast tzv. třetího proudu, jehož osobnosti autorka zmiňuje v rámci české hudební scény, avšak zcela zásadní jméno Gunthera Schullera, který je považován za zakladatele tzv. třetího proudu, opomněla. Na druhou stranu mně byly sympatické stručné charakteristiky a nástin tvorby u jednotlivých světových autorů, pro kompletnost bych doporučoval to samé uvést i u českých autorů.

Analytická část vlastních skladeb je provedena komplexně, logicky, dostatečně. Dovolil bych si jen upozornit na malé drobnosti. Například na straně 19. autorka uvádí "*Aby bylo schéma bluesové, je zapotřebí, aby tónový materiál obsahoval alespoň jednu z bluesových stupnic*". S tímto tvrzením nemohu souhlasit. Je spousta příkladů bluesových schémat, např. *C jam blues* apod., které neobsahují bluesovou stupnici nebo její modifikaci a přesto mluvíme o blues schématu. Dále například neobratné výrazy jako *držené harmonie* - použil bych ve zmíněném kontextu spíše *prodleva*, nebo *kontrabas harmonicky vyhrává* - tento obrat se mi zdá vyloženě neobratný.

Práce Kateřiny Horké je i přes drobné nepřesnosti velmi povedená, v rámci bakalářského úkolu svým rozsahem dostačující a po obsahové stránce výstižná.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **B**.

IMPULS

Kateřinu Horkou jsem jako autorku měl možnost poznat na KJJ. Už tehdy její skladby nepostrádaly originalitu, vtip a mladistvou odvážnost, či dokonce nerozvážnost. Užití žánrových výrazových prostředků bylo již v tomto období u Kateřiny Horké patrné. Avšak způsob zpracování, výstavba a např. práce s harmonickou složkou mě u jejích předchozích děl ne vždy tolik zaujaly.

Její bakalářská skladba Impuls pro xylofon, piano a symf. orchestr je pro mě velkým a příjemným překvapením. Forma a tektonika skladby je podle mého názoru zvládnuta brilantně. Za skvělý nápad v rámci zvoleného záměru považuji užití formy velkého ronda. Rovněž zvolení koncertantních nástrojů považuji za šťastné. Jak barevně, tak pohybově se klavír a xylofon v této kompozici výborně pojí.

Jediné mé drobné poznámky se týkají instrumentace. Některé sextolové vyhrávky trubky mně přijdou ve zvoleném tempu krkolomné a v běžném provozu bych doporučil rozdělení mezi dvě trumpety. Např. takty 76, 77, 112, 113, celé fráze od taktu 120, dále 124. Pro lepší přehlednost a hratelnost bych dále doporučil od taktu 190 rozdělit do dvou rukou part klavíru.

V ostatních ohledech jsem se skladbou velmi spokojen, partitura je propracovaná velmi detailně a přehledně. Skladbu Impuls považuji za vynikající a navrhuji hodnocení **A**.

V rámci obhajoby bych diplomantce chtěl položit doplňující otázky:

- 1. Jakým způsobem autorka přistupuje ve vlastním kompozičním procesu k tvorbě souzvukové a barevné složky?*
- 2. V jakých konkrétních aspektech autorku ovlivňuje vážná/soudobá hudba a v jakých žánrová/jazzová?*

MgA Tomáš Sýkora